

forsvarlig og ensartet rådgivningsstandard landet over.

I overensstemmelse hermed er det ved § 28 foreslået at pålægge de sociale udvalg pligt til at give tilbud om vejledning og støtte til enhver, som må antages at trænge hertil. Heri ligger både en forpligtelse til at etablere en almen social rådgivnings- og vejledningsordning for dem, der har behov for og selv ønsker rådgivning, og en forpligtelse til at udøve en opsøgende og forebyggende indsats. Som nævnt i svaret på spørgsmål 26 og 123 vil bestemmelserne blive fulgt op af vejledende regler om rådgivningens indhold efter lignende principper som i dag er lagt til grund, for så vidt angår familievejledning.

Ligeledes i overensstemmelse med kommissionsbetænkningen foreslås det i § 29, 2. punktum, at amtskommunens socialcenter kan stille sagkyndige til rådighed til støtte for vejlederne eller i specielle tilfælde selv påtage sig vejledningsarbejdet. Amtskommunen får hermed mulighed for at sikre en forsvarlig rådgivningsstandard i hele amtet. Som nævnt i svaret på spørgsmål 124 er det socialministeriets opfattelse, at kommunerne med fornøden bistand fra socialcentret i vedkommende amtskommune vil varetage rådgivnings- og vejledningsopgaven på en måde, der er betryggende for borgerne. Socialministeriet mener derfor, at bestemmelserne i §§ 28-29 helt svarer til intentionen i socialreformkommissionens betænkning.

Spørgsmål 27 a:

Er ministeren i stand til at fremkomme med supplerende bemærkninger, dels med hensyn til hvorledes man sikrer, at den sagkyndige gruppe kun anvendes efter snævre behovskriterier, dels med hensyn til begrundelsen for, at der ikke bør opstilles faste regler, hvorefter den sagkyndige gruppe skal integreres med socialcentrene?

Svar:

Som nævnt i svarene på spørgsmål 20 og 21 dækker de primærkommunale familievejledninger stort set hele landet. 119 primærkommuner råder over eget støttehold, medens enkelte amtskommuner stiller støttehold til rådighed for mindre primærkommuner.

Et krav om, at den sagkyndige gruppe skal integreres med socialcentrene, vil efter socialministeriets opfattelse være et betænkeligt indgreb i de større kommuners muligheder for selv at udbygge rådgivningsarbejdet. I socialreformkommissionens betænkning er det da også nævnt, at nogle kommuner råder over den fornødne ekspertise inden for forvaltningens egne rammer, og at det må forudses, at kommunerne i stigende omfang vil benytte sig af egen sagkundskab til at danne den fornødne baggrundsstøtte for en almen social rådgivning. Det er bl. a. på denne baggrund, at socialministeriet i svaret på spørgsmål 21, har givet udtryk for, at det må overlades til primærkommunernes egen afgørelse, om de selv ønsker at opbygge en rådgivning med kvalificerede rådgivere og dertil knyttede støttehold, eller om de vælger at opfylde forpligtelsen i samarbejde med amtskommunen eller andre primærkommuner.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorledes man sikrer, at den sagkyndige gruppe kun anvendes efter snævre behovskriterier, bemærkes, at det må bero på et skøn i hvert enkelt tilfælde, om den sagkyndige gruppe skal have sagen forelagt eller på anden måde yde bistand. I familievejledningscirkulæret er det under punktum 22 nævnt, at sager, hvor der skønnes at foreligge specielle problemer, skal forelægges det sagkyndige team. Som eksempel på sådanne sagstyper er der peget på tilfælde, hvor vanskelighederne skyldes helbredsmaessige problemer, opdragelses- og skoleproblemer af lidt sværere karakter, og sager, hvor der foreligger personlige uoverensstemmelser mellem familiens medlemmer. Børne- og ungdomsværnet kan træffe bestemmelse om, hvilke sager der herudover skal forelægges gruppen. Endvidere har familievejlederen adgang til i det enkelte tilfælde at bede gruppen om bistand, ligesom vejlederen har pligt til at orientere gruppen om sager, hvis behandling trækker ud, eller som tænkes henlagt uløst.

På denne baggrund finder socialministeriet det overordentligt betænkeligt at sætte snævre grænser for rådgivernes samarbejde med støtteholdene.

Spørgsmål 28:

Vil det ikke være muligt at gøre formuleringen af § 29 mere beskrivende med